

DAVACI : İstanbul Barosu Başkanlığı
VEKİLİ : Av. Atilla Özen
UETS: 16478-74766-12265

DAVALILAR : 1- Cumhurbaşkanlığı (Mülga Başbakanlık) / ANKARA
VEKİLİ : Hukuk Müşaviri
2- Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve
Denetleme Kurumu (Hazine Müsteşarlığı)
VEKİLİ : Hukuk Müşaviri

DAVANIN KONUSU : 19/01/2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 4. maddesiyle 17/8/2007 tarih ve 26616 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmeliğin 14. maddesine 3. fıkranın (c) bendi olarak eklenen "*Tahkim davalarında kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler*" ibaresi ile 5. maddesiyle ana Yönetmeliğe eklenen 14/A maddesinin iptali istenilmektedir.

DAVACININ İDDİALARI :

Davacı Baro tarafından, 19/01/2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik'in **4. maddesiyle ana Yönetmeliğin 14. maddesine 3. fıkranın (c) bendi** olarak eklenen hükme göre kanuni temsilcilik dışında tarafları sadece baro levhasına kayıtlı avukatların temsil edebildiği, bu durumda avukatların sigorta hakemliği yapamayacağı, ancak 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu'nun 30. maddesinin 19. fıkrasında, sigorta hakemliği yapamayacak kişilerin sınırlı olarak açıkça sayıldığı, avukatların sigorta hakemliği yapamayacağına ilişkin bir hüküm bulunmadığı, dava konusu hükmün Avukatlık Kanunu'nun 12/d maddesine aykırı olduğu, **Yönetmelik değişikliğinin 5. maddesiyle, ana yönetmeliğe eklenen 14/A maddesiyle** avukatlık mesleğine mensup hakemlerin sigorta davalarını vekil sıfatıyla takip etmeyeceğine dair "tarafsızlık taahhütnamesi" adındaki belgeyi komisyona vermesi gerektiğinin düzenlendiği, bu düzenlemedeki sigorta davaları teriminden sadece tahkim uyuşmazlıklarının mı yoksa sigorta hukukundan kaynaklı bütün davaların mı anlaşılması gerektiğinin belirli olmadığı, 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu'nun 30. maddesinin 19. fıkrasında 1086 sayılı Hukuk Usûlü Muhakemeleri Kanunu'nun 28. maddesine atıfta bulunduğu, dolayısıyla avukatın taraflardan birine hukuki yardımda bulunmuş olması durumunda o uyuşmazlıkta hakem olarak görev alamayacağı, dava konusu düzenlemenin dayanaktan yoksun olduğu ileri sürülmüştür.

DAVALI İDARELERİN SAVUNMASI :

Davalı idareler tarafından, Sigorta Tahkim Komisyonun sigorta uyuşmazlıklarında özelleşmiş ve sürekli faaliyet gösteren bir yargı mercii olduğu, sigorta tahkim müessesesinin özellikleri dikkate alınarak Sigortacılık Kanunu'nda Hukuk Muhakemeleri Kanunu'ndan farklı hükümler ihdas edildiği, Sigorta Tahkim Komisyonu bünyesindeki hakemlik faaliyetinin çerçevesinin, taraf iradeleriyle belirlenen serbest tahkimdeki hakemlik müessesesinden farklı değerlendirilmesi gerektiği, sigorta hakemlerinin sadece sigorta davalarıyla (konusu sigorta ile ilgili uyuşmazlıklar) sınırlı olmak kaydıyla, avukatlık ve hakemlik faaliyetlerini aynı anda icra etmemesinin taraf menfaatleri açısından gerekli görüldüğü, dava konusu düzenlemede sigorta davaları hariç olmak üzere avukatlık mesleğinin icrasına ilişkin herhangi bir kısıtlama bulunmadığı savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HAKİMİ :

DÜŞÜNCESİ : Dava konusu düzenlemelerin iptaline karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

DANIŞTAY SAVCISI :

DÜŞÜNCESİ : Dava; 19/1/2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 4. maddesiyle, 17/8/2007 tarih ve 26616 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmeliğin 14. maddesine 3. fıkranın (c) bendi olarak eklenen "*Tahkim davalarında kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler*" ibaresi ile 5. maddesiyle ana Yönetmeliğe eklenen 14/A maddesinin iptali istemiyle açılmıştır.

5684 sayılı Sigortacılık Kanununun yer verilen yasal düzenlemelerle, sigorta hakemlerinin; malî güç dışında sigorta şirketi ve reasürans şirketi kurucularında aranan nitelikleri taşıması, en az dört yıllık yüksek okul mezunu olması ve sigorta hukukunda en az beş yıl veya sigortacılıkta en az on yıl deneyimi olması gerektiği ifade edilmiş; ayrıca, sigorta hakemi olabilmek için sigorta hukukunda veya sigortacılıkta sahip olunması gereken deneyimin ve bu deneyime esas teşkil eden bilginin tespitine ilişkin ölçütlerin belirlenmesi yetkisi Hazine Müsteşarlığına verilmiş, sigorta hakemliği yapamayacak kişiler sayma yoluyla belirlenmiş ve Hukuk Muhakemeleri Kanunu hükümlerinin sigorta hakemleri hakkında da uygulanacağı kurala bağlanmıştır.

5684 sayılı Kanunun 30. maddesine dayanılarak 17/8/2007 tarih ve 26616 sayılı Resmi Gazetede Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelik yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Anılan Yönetmelikle, sigorta ettiren veya sigorta sözleşmesinden menfaat sağlayan kişiler ile riski üstlenen taraf arasında sigorta sözleşmesinden doğan uyuşmazlıkların çözümü amacıyla tahkim sistemine ilişkin usul ve esasları düzenlenmiştir.

19/1/2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle de, 17/8/2007 tarih ve 26616

sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmeliğin bir kısım maddelerinde değişikliğe gidilmiştir.

19/1/2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 3. maddesiyle, ana Yönetmeliğin 13. maddesinin birinci fıkrasındaki "hakemliği yapmak" ibaresi "hakemi olmak" şeklinde, "Hakemlik yapmak" ibaresi "Hakem olmak" şeklinde değiştirilmiş; üçüncü fıkrasındaki "Hukuk alanında doçent ve üzeri akademik unvana sahip olanlar ile adli yargı hâkim emeklileri sınavdan muaftır." ibaresi ile "Ancak itiraz hakem heyetinde yer alacaklar hariç olmak üzere," ibaresi yürürlükten kaldırılmış, aynı maddeye sigorta hakemlerinde aranacak deneyim şartının belirlenmesindeki ölçütleri gösteren dördüncü fıkra eklenmiş ve yedinci fıkrası; "*Sigorta hakemleri başka işle iştigal edebilir. Ancak fiilen sigorta hakemliği yapacak hakemler için bu Yönetmeliğin 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükümleri saklıdır.*" şeklinde değiştirilmiştir.

Yönetmelik değişikliğinin 4. maddesiyle ana Yönetmeliğin 14. maddesine 3. fıkra eklenmiş, 3. fıkranın (c) bendi olarak "*Tahkim davalarında kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler*" ibaresi getirilmiş, 14. maddenin 3. fıkrasının (c) bendinin uygulanması ile ilgili olarak, ana yönetmeliğe 14/A maddesi eklenmiş ve yine Yönetmelik değişikliğinin 10. maddesiyle, yapılan değişikliklerle bağlantılı olarak, ana Yönetmeliğe "Dosya üstlenmesinde hukuki ve fiili engeller bulunan hakemler" başlıklı geçici 1. madde eklenmiştir.

5684 sayılı Kanunun 30. maddesinin 8. fıkrası uyarınca, sigorta hakemlerinde aranacak deneyim ve bu deneyime esas teşkil eden bilginin tespitine ilişkin ölçütleri belirleme noktasında Hazine Müsteşarlığının yetkisi olduğu konusunda duraksama bulunmamaktadır.

Kanun koyucu, sigorta hakemlerinin; malî güç dışında sigorta şirketi ve reasürans şirketi kurucularında aranan nitelikleri taşıması, en az dört yıllık yüksek okul mezunu olması ve sigorta hukukunda en az beş yıl veya sigortacılıkta en az on yıllık deneyimi olması gerektiğini, belirterek, bu kişilerde bulunması gereken niteliklerle ilgili asli düzenlemeyi yapmış ve bu şekilde Hazine Müsteşarlığına verilen yetkinin çerçevesini belirlemiştir. Diğer yandan 5684 sayılı Kanunun 30. maddesinin 19. fıkrasında da Kanun koyucu, kimlerin sigorta hakemliği yapamayacağını belirlemiştir.

Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 4. maddesiyle ana Yönetmeliğin 14. maddesinde değişikliğe gidilerek, 14. maddenin 3. fıkrasının (c) bendinde, tahkim davalarında kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişilerin fiilen sigorta hakemliği yapamayacağı belirtilmiştir ve bu maddeler ile bağlantılı olarak 14/A maddesi ihdas edilerek, kanuni temsilcilik dışında sigorta davalarını vekil sıfatıyla takip edenler arasından fiilen sigorta hakemliği yapmak isteyen hakemlerin; bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren dört ay içinde, 14. maddenin 3.

fıkrasının (c) bendi kapsamında Komisyona sigorta davalarını vekil sıfatıyla takip etmeyeceğine dair taahhütname vermesi gerektiği ifade edilmiştir.

Yönetmelikte yapılan ve yukarıda izah edilen değişikliklerde, açıkça "avukat" ifadesine yer verilmemekle birlikte, "kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler" ifadesine yer verildiği ve yine Yönetmeliğe eklenen 14/A maddesinde de, fiilen sigorta hakemliği yapmak isteyen hakemlerin, sigorta davalarını vekil sıfatıyla takip etmeyeceğine dair taahhütname vermesi gerektiği belirtilmiştir.

5684 sayılı Kanunun 30. maddesinde, davalı idareye verilen yetki sigorta hakemlerinde aranacak deneyim ve bu deneyime esas teşkil eden bilginin tespitine ilişkin ölçütleri belirlemekle sınırlıdır. Kaldı ki 5684 sayılı Kanunun 30. maddesinin 19. fıkrasında kimlerin sigorta hakemliği yapamayacağı sayma yoluyla gösterilmiştir. Ancak Yönetmelikte yapılan değişiklik ile sigorta davalarını kanuni temsilcilik dışında vekil sıfatıyla takip edebilme konusunda yetkisi bulunan avukatların, sigorta hakemliği yapma hakkının kanun hükmünü aşar bir şekilde sınırlandırıldığı, sigorta hakemliği yapmak isteyen avukatlardan, sigorta davalarını temsil etmeyeceğine yönelik taahhütname verilmesini içeren bir düzenlemeye gidildiği görülmektedir.

Buna göre, 5684 sayılı Kanunda sigorta hakemliği yapamayacak kişiler açıkça gösterilmesine rağmen, Kanunun Hazine Müsteşarlığına verdiği düzenleme yetkisi aşarak, kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil yetkisine sahip avukatların sigorta hakemliği yapmasını kısıtlayan, sigorta hakemliği ile sigorta davaları arasında tercih yapılmasını şart koşan Yönetmelik değişikliğinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 19/1/2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 4. maddesiyle ana Yönetmeliğin 14. maddesine 3. fıkranın (c) bendi olarak eklenen "*Tahkim davalarında kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler*" ibaresinin ve değişikliğin 5. maddesiyle ana Yönetmeliğe eklenen 14/A maddesinin iptaline, karar verilmesi gerektiği, düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onuncu Dairesince, 18/10/2019 tarihli ve 30922 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 47 sayılı Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin geçici 2. maddesi gereğince Hazine ve Maliye Bakanlığı yerine Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumu hasım mevkiine alınarak, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

MADDİ OLAY VE HUKUKİ SÜREÇ :

Dava, 19/01/2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 4. maddesiyle ana Yönetmeliğin 14. maddesine 3. fıkranın (c) bendi olarak eklenen "*Tahkim davalarında kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler*" ibaresi ile 5. maddesiyle ana Yönetmeliğe eklenen 14/A maddesinin iptali istemiyle açılmıştır.

İNCELEME VE GEREKÇE:

İlgili Mevzuat:

14/06/2007 tarih ve 26552 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu'nun "Amaç ve Kapsam" başlıklı 1. maddesinin 1. fıkrasında, "Bu Kanunun amacı, ülkemiz sigortacılığının geliştirilmesini sağlamak, sigorta sözleşmesinde yer alan kişilerin hak ve menfaatlerini korumak ve sigortacılık sektörünün güvenli ve istikrarlı bir ortamda etkin bir şekilde çalışmasını temin etmek üzere bu Kanuna tabi kişi ve kuruluşların, faaliyete başlama, teşkilat, yönetim, çalışma esas ve usulleri ile faaliyetlerinin sona ermesi ve denetlenmesine ilişkin hususlar ve sigorta sözleşmesinden doğan uyuşmazlıkların çözümlenmesine yönelik olarak sigorta tahkim sistemi ile ilgili usul ve esasları düzenlemektir." hükmüne yer verilmiştir.

5684 sayılı Sigortacılık Kanunu'nun 30. maddesinde sigortacılıkta tahkim müessesesi düzenlenerek, sigorta ettiren veya sigorta sözleşmesinden menfaat sağlayan kişiler ile riski üstlenen taraf arasında sigorta sözleşmesinden veya hesaptan faydalanacak kişiler ile hesap arasında doğan uyuşmazlıkların çözümü amacıyla Birlik nezdinde Sigorta Tahkim Komisyonu oluşturulacağı kurala bağlanmıştır.

Anılan Kanun'un 30. maddesinin 8. fıkrasında, sigorta hakemlerinin;

a) Malî güç dışında sigorta şirketi ve reasürans şirketi kurucularında aranan nitelikleri taşıması,

b) En az dört yıllık yüksek okul mezunu olması,

c) Sigorta hukukunda en az beş yıl veya sigortacılıkta en az on yıl deneyimi olması, gerektiği, Müsteşarlığın bu fıkra uyarınca aranacak deneyim ve bu deneyime esas teşkil eden bilginin tespitine ilişkin ölçütleri belirlemeye yetkili olduğu,

19. fıkrasında; sigorta hakemleri ve raportörlerin tarafsız olmak zorunda oldukları, sigorta şirketlerinin, reasürans şirketlerinin, sigortacılık yapan diğer kuruluşların, sigorta eksperlerinin, sigorta acentelerinin ve brokerlerin ortakları, yönetim ve denetiminde bulunan kişiler ve bunlar adına imza atmaya yetkili olanlar ile tüm bu kuruluşlarda meslekî faaliyette bulunanlar ve sigorta eksperleri, sigorta acenteleri ve brokerlerin sigorta hakemliği yapamayacakları, bu sınırlandırmaların söz konusu kimselerin eş ve çocukları için de geçerli olduğu, 1086 sayılı Hukuk Usûlü Muhakemeleri Kanununun 28. maddesinin sigorta hakemleri hakkında da uygulanacağı,

23. fıkrasında; bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde Hukuk Usûlü

Muhakemeleri Kanunu hükümlerinin, sigortacılıktaki tahkim hakkında da kıyasen uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

5684 sayılı Kanun'un 30. maddesinin 19. fıkrasında atıfta bulunulan 1086 sayılı Kanunu yürürlükten kaldıran 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 34. maddesinde (mülga HUMK 28. madde); hâkimin,

- a) Kendisine ait olan veya doğrudan doğruya ya da dolayısıyla ilgili olduğu davada,
- b) Aralarında evlilik bağı kalksa bile eşinin davasında,
- c) Kendisi veya eşinin altsoy veya üstsoyunun davasında,
- ç) Kendisi ile arasında evlatlık bağı bulunanın davasında,
- d) Üçüncü derece de dâhil olmak üzere kan veya kendisini oluşturan evlilik bağı kalksa dahi kayın hısımlığı bulunanların davasında,
- e) Nişanlısının davasında,
- f) İki taraftan birinin vekili, vasisi, kayyımı veya yasal danışmanı sıfatıyla hareket ettiği davada, talep olmasa bile çekinmek zorunda olduğu hükmü getirilmiştir.

Yukarıda yer verilen yasal düzenlemelerle, sigorta hakemlerinin; malî güç dışında sigorta şirketi ve reasürans şirketi kurucularında aranan nitelikleri taşıması, en az dört yıllık yüksek okul mezunu olması ve sigorta hukukunda en az beş yıl veya sigortacılıkta en az on yıl deneyimi olması gerektiği ifade edilmiş; ayrıca, sigorta hakemi olabilmek için sigorta hukukunda veya sigortacılıkta sahip olunması gereken deneyimin ve bu deneyime esas teşkil eden bilginin tespitine ilişkin ölçütlerin belirlenmesi yetkisi Hazine Müsteşarlığına verilmiştir.

Bununla beraber, 5684 sayılı Kanun'un 30. maddesinin 19. fıkrasında sigorta hakemliği yapamayacak kişiler sayma yoluyla belirlenmiş ve Hukuk Muhakemeleri Kanunu hükümlerinin sigorta hakemleri hakkında da uygulanacağı kurala bağlanmıştır.

5684 sayılı Kanun'un 30. maddesine dayanılarak 17/08/2007 tarih ve 26616 sayılı Resmi Gazete'de Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelik yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Anılan Yönetmelikle, sigorta ettiren veya sigorta sözleşmesinden menfaat sağlayan kişiler ile riski üstlenen taraf arasında sigorta sözleşmesinden doğan uyuşmazlıkların çözümü amacıyla tahkim sistemine ilişkin usul ve esaslar düzenlenmiştir.

Dava Konusu Yönetmeliğin 4. maddesiyle, ana Yönetmeliğin "Liste" başlıklı 14. maddesine 3. fıkranın (c) bendi olarak eklenen "*Tahkim davalarında kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler*" ibaresinin ve 5. maddesiyle ana Yönetmeliğe eklenen "*Tarafsızlık taahhütnamesi*" başlıklı 14/A maddesinin incelenmesi:

Anayasa'nın 124. maddesinde, Cumhurbaşkanı, bakanlıklar ve kamu tüzelkişilerinin, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve Cumhurbaşkanlığı kararnamelerinin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, yönetmelikler çıkarabileceği hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre, idari teşkilat yapısı içinde yer alan Bakanlıklar ile diğer kamu kurum ve

kuruluşları, görev alanlarına ilişkin olarak ve yönetmelik, yönerge, tebliğ, genelge ve talimat gibi çeşitli adlar altında düzenleme yapabilmektedirler.

Ancak, bu düzenlemeler arasında uyulması gereken "normlar hiyerarşisi" kuramına göre, hukuk düzeni, farklı kademede yer alan Anayasa, kanun, yönetmelik ve diğer düzenleyici işlemlerden oluşan birçok normu içermekte ve her norm geçerliliğini bir üst basamakta yer alan normdan almaktadır. Normlar hiyerarşisine göre kanundan sonra gelen yönetmelik, genelge, tebliğ, talimat gibi düzenlemelerin ancak kanunda verilmiş olan hakkın kullanılmasının açıklanması ile ilgili olacağı, bu metinlerde kanun ile verilmiş olan hakkı genişletici veya daraltıcı mahiyette hükümlere yer verilemeyeceği hukukun genel ilkelerindedir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 12. maddesinde; hakemlik, arabuluculuk, tasfiye memurluğu, yargı mercilerinin veya adli bir dairenin verdiği herhangi bir görev veya hizmet, avukatlıkla birleşebilen işler arasında sayılmış, aynı Kanun'un 35. maddesinde; kanun işlerinde ve hukuki meselelerde mütalaa vermek, mahkeme, hakem veya yargı yetkisini haiz bulunan diğer organlar huzurunda gerçek ve tüzel kişilere ait hakları dava etmek ve savunmak, adli işlemleri takip etmek, bu işlere ait bütün evrakı düzenlemek, yalnız baroda yazılı avukatların yapabileceği işler arasında sayılmıştır.

Yönetmelikte yapılan ve yukarıda izah edilen değişikliklerde, açıkça "avukat" ifadesine yer verilmemekle birlikte, "kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler" ifadesine yer verildiği ve yine Yönetmeliğe eklenen 14/A maddesinde de, fiilen sigorta hakemliği yapmak isteyen hakemlerin, sigorta davalarını vekil sıfatıyla takip etmeyeceğine dair taahhütname vermesi gerektiği belirtilmiştir.

5684 sayılı Kanun'un 30. maddesinde, davalı idareye verilen yetki, sigorta hakemlerinde aranacak deneyim ve bu deneyime esas teşkil eden bilginin tespitine ilişkin ölçütleri belirlemekle sınırlıdır. Kaldı ki 5684 sayılı Kanun'un 30. maddesinin 19. fıkrasında kimlerin sigorta hakemliği yapamayacağı sayma yoluyla gösterilmiştir. Ancak Yönetmelikte yapılan değişiklik ile sigorta davalarını kanuni temsilcilik dışında vekil sıfatıyla takip edebilme konusunda yetkisi bulunan avukatların, sigorta hakemliği yapma hakkının kanun hükmünü aşar bir şekilde sınırlandırıldığı, sigorta hakemliği yapmak isteyen avukatların, sigorta davalarında tarafları temsil etmeyeceğine yönelik taahhütname vermesini içeren bir düzenlemeye gidildiği görülmektedir.

Buna göre, 5684 sayılı Kanun'da sigorta hakemliği yapamayacak kişiler açıkça gösterilmesine rağmen, Kanunun Hazine Müsteşarlığına verdiği düzenleme yetkisi aşılarak, kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil yetkisine sahip avukatların sigorta hakemliği yapmasını kısıtlayan, sigorta hakemliği ile sigorta davaları arasında tercih yapmasını ve sigorta davalarında tarafları temsil etmeyeceği yönünde taahhütname vermesini şart koşan Yönetmelik değişikliğinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. 19/01/2016 tarih ve 29598 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 4. maddesiyle 17/8/2007 tarih ve 26616 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sigortacılıkta Tahkime İlişkin Yönetmeliğin 14. maddesine 3. fıkranın (c) bendi olarak eklenen "*Tahkim davalarında kanuni temsilcilik dışında tarafları temsil edebilmesi mümkün kişiler*" ibaresinin ve 5. maddesiyle ana Yönetmeliğe eklenen 14/A maddesinin **İPTALİNE**,

2. Ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 258,10 TL yargılama giderinin davalı idarelerden alınarak davacıya verilmesine,

3. Karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 3.600,00 TL vekâlet ücretinin davalı idarelerden alınarak davacıya verilmesine,

4. Posta gideri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra davalı idarelere iadesine,

5. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kuruluna temyiz yolu açık olmak üzere, 13/10/2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Başkan

Üye

Üye

Üye

Üye

YARGILAMA GİDERLERİ:

Başvuru Harcı	: 44,90 TL
Karar Harcı	: 60,80 TL
YD Harcı	: 48,10 TL
Vekâlet Harcı	: 4,30 TL
Posta Gideri	: 100,00 TL
TOPLAM	: 258,10 TL